
DONCS AIXÒ

Marcel·lí
Borrell

El duel

Moment culminant en el western: el xèrif veterà, el més ràpid a l'oest del Pecos, s'enfronta a l'aprenent de pistoler que l'ha desafiat, i que aspira a ocupar el seu lloc, a quedar-se amb les prades, els bous i la noia. L'un i l'altre s'apropen pel carrer major del poblat, sota un sol de justícia, mirant-se als ulls, mastegant tabac i la mà dreta (o l'esquerra) a l'alçada del colt 45. "Noi, l'important és fer blanc amb la primera bala. Ja no tindràs ocasió de disparar-ne més. Aquesta terra és nostra. Vingui qui vingui, ens quedarem en ella, o sota d'ella". És el que diu, tot avisant, Robert Mitchum al seu contrincant a *Río sin retorno*. Silenci. Tensió. Sang i fetge del duel clàssic. Aquesta nit, sota

El xèrif García-Margallo accepta el desafiament del pistoler aprenent Junqueras

els comercials focus del plató televisiu del Comte de Godó, el xèrif espanyol d'Afers Estrangers, José Manuel García-Margallo, acceptarà el desafiament de l'aspirant barceloní, l'Andy Devine d'ERC, Oriol Junqueras, per comprovar qui és el més ràpid a l'est de l'Ebre, qui es queda amb tot, o part del ranxo, o només amb la paieta Muriel. Sigui quin sigui el resultat, una cosa va a missa: els duels entre els fatxendes més pinxos del barri sempre tenen assegurada la dosi de morbo. D'això va la cosa. Independència? Sobirania? Societat de l'Espectacle, deia Guy Debord.